

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717202142
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8717202142.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcov 1/ P. E. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX/XX, F.-O. 2/ P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX/XX, F.-O. a 3/ P. O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX/XX, F.-O., právne zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s.r.o., Námestie Svätého Egídia č. 41/95, Poprad, proti žalovaným: 1/ P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX/XX, F.-O., 2/ G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX/XX, F.-O., 3/ S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX/XX, F.-O. a 4/ B. A.-F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX/XX, F.-O., právne zastúpených Advokátskou kanceláriou Hudzík & Partners, s.r.o., Mnoheľova 830/15, Poprad, o určenie neplatnosti hlasovania, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 23.08.2017 č.k. 17C/9/2017-58 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovaným priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že po posúdení podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán dospel k záveru, podľa ktorého žalobe z viacerých dôvodov nemožno vyhovieť. Preukázanie naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe je sporné s poukazom na žalobný petit, keď žalobcovia sa domáhajú určenia neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov. Hlasovanie nie je právny úkon ale právna skutočnosť, pričom v zmysle ustanovenia § 137 písm. d.) CSP súd môže v civilnom sporovom konaní rozhodovať o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Je otázne, či kladné rozhodovanie vo veci určenia neplatnosti hlasovania je spôsobilé zlepšiť právne postavenie žalobcov. Žalobcovia sa mohli žalobou domáhať určenia neplatnosti uznesení zhromaždenia vlastníkov bytov.

3. Najpodstatnejším dôvodom pre zamietnutie žaloby je nedostatok aktívnej legitímácie žalobcov na podanie žaloby. Z ustanovenia § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov vyplýva, že prehlasovaný vlastník má právo obrátiť sa na súd v lehote 30 dní od oznámenia výsledku hlasovania, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. V danom prípade žalobcom aktívna legitímácia nesvedčí. Prostriedkami procesnej obrany i procesného útoku bolo preukázané, že žalobcovia v 1/ a 2/ rade zo zhromaždenia vlastníkov bytov odišli dobrovoľne, vzdali sa práva byť účastní na zhromaždení vlastníkov bytov, nebol na nich vyvíjaný nátlak ani fyzický ani psychický. Za nátlak nemožno považovať okolnosti a situácie, ktoré nastali na zhromaždení vlastníkov bytov. Skutočnosť, že na zhromaždení vlastníkov bytov bol krik a podobne, ešte nepredstavuje také obmedzenie vlastníkov bytov, ktoré by odôvodňovalo opustenie zhromaždenia. Pokiaľ áno, potom si mohli byť žalobcovia v 1/ a 2/ rade vedomí následkov, napríklad aj možnosti, že ostatní vlastníci bytov budú v rokovaní zhromaždenia vlastníkov bytov pokračovať a prípadne na zhromaždení vlastníkov bytov aj hlasovať. Pokiaľ žalobcovia poukazovali, že zo strany žalovaných išlo o konanie v rozpore s dobrými mravmi, súd prvej inštancie

bol toho názoru, že ak žalobcovia v 1/ a 2/ rade dobrovoľne opustili zhromaždenie vlastníkov bytov, nemožno to pričítať na ťarchu ostatných vlastníkov bytov, ktorí na zhromaždení zostali.

4. Skutočnosť, že niektorý z vlastníkov bytov verbálne nevhodne vystupuje na zhromaždení vlastníkov bytov, nie je dôvod na opustenie zhromaždenia vlastníkov bytov a ak áno, potom s dôsledkami vyplývajúcim zo zákona.

5. Vo veci sa nevykonali dôkazy navrhnuté zo strany žalobcov výsluchom svedkov U. U., D. O. a U. J., nakoľko pre právne posúdenie veci vykonanie týchto dôkazov nebolo potrebné. Dôkazmi by sa preukázala situácia na zhromaždení vlastníkov bytov, za ktorej žalobcovia v 1/ a 2/ rade zhromaždenie vlastníkov bytov opustili, pričom táto sporná nebola.

6. Súd prvej inštancie preto žalobu zamietol.

7. Výrok o trovách odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia. Navrhli rozsudok zmeniť tak, aby žalobe žalobcov bolo v celom rozsahu vyhovené. Ako dôvod uviedli, že žaloba bola podaná s odkazom na ustanovenie § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z., podľa ktorého prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 30 kalendárnych dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Aktuálne platná právna úprava hovorí iba o možnosti obrátiť sa na súd, pričom právo sa prekluduje vo vzťahu k momentu oznámenia výsledku hlasovania. Táto terminologická nepresnosť-neúplnosť vytvára hmotnoprávny základ pre žalobu či už v znení „neplatnosť hlasovania“ alebo „neplatnosť prijatých rozhodnutí“. S použitím gramatického výkladu, kedy sa právo viaže na oznámenie výsledku hlasovania a toto právo je priznané prehlasovanému vlastníkovi, je prípustné žalovať, a teda žiadať aby súd rozhodol o neplatnosti hlasovania, pričom právny základ žaloby je upravený v ustanovení § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z.. V odôvodnení rozsudku sa nachádza úvaha o tom, že hlasovanie vlastníkov bytov nie je právnym úkonom ale právnou skutočnosťou. V nadväznosti na to sa podaná žaloba, s poukazom na formuláciu žalobného petitu, vyhodnotila ako žaloba podľa ustanovenia § 137 písm. d.) CSP. V danom prípade bola splnená podmienka predpokladaná zákonom, pretože rozhodovanie o tejto právnej skutočnosti vyplýva z ustanovenia § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z.. Ustanovenie § 137 písm. d.) CSP nepožaduje výslovné zákonné dovoľenie preskúmať určitú skutočnosť, iba podmieňuje, že preskúmanie tejto právnej skutočnosti vyplýva z osobitného právneho predpisu. Z povahy ustanovenia §14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. vyplýva, že výsledkom súdneho konania z pohľadu žalobcov by malo byť dosiahnutie stavu, že nenastanú právne účinky zamýšľané prijatým rozhodnutím na schôdzi vlastníkov bytov. A práve tento účinok mienili žalobcovia dosiahnuť svojou žalobou.

9. Najpodstatnejším dôvodom pre zamietnutie žaloby bol nedostatok aktívnej legitímácie v konaní. K takémuto záveru sa dospelo po tom, čo odchod žalobcov v 1/ a 2/ rade sa vyhodnotil ako dobrovoľné vzdanie sa práva byť účastní na zhromaždení vlastníkov bytov.

10. Žalovaní navrhli rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

11. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcov je opodstatnené.

12. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu žaloby, právny základ uplatneného nároku sa opiera o ustanovenie § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. umožňujúceho prehlasovanému vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru v dome obrátiť sa do 30 kalendárnych dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol. Zároveň z obsahu žaloby vyplýva, že dňa 22.01.2017 sa uskutočnilo zhromaždenie vlastníkov bytov, ktoré žalobcovia v 1/ a 2/ rade neskôr opustili a po ich odchode boli na zhromaždení vlastníkov bytov prijaté rozhodnutia, pričom ich platnosť žalobcovia spochybnili. Je teda nepochybné, že bez ohľadu na petit žaloby, žalobcovia sa domáhali určenia neplatnosti rozhodnutí prijatých na zhromaždení vlastníkov bytov konaného dňa 22.01.2017. Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku bol porušený jeden zo základných princípov, na ktorom je CSP postavený a to princíp vyplývajúci z článku 11 ods. 1, podľa ktorého úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

13. Nesprávnym je i záver o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcov na podanie žaloby. Postavenie prehlasovaného vlastníka v zmysle ustanovenia § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. nemá len vlastníka, ktorý sa zhromaždenia vlastníkov bytov zúčastnil a vyslovil na ňom svoj nesúhlas s prijatými rozhodnutiami, ale aj vlastníka, ktorý sa na procese rozhodovania nezúčastnil z rôznych dôvodov. I takémuto vlastníkovi musí byť daná možnosť domáhať sa určenia neplatnosti rozhodnutí prijatých na zhromaždení vlastníkov bytov.

14. Keďže dôvody vedúce k zamietnutiu žaloby dané neboli a iné dôvody umožňujúce posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku z odôvodnenia rozhodnutia nevyplývajú, je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

15. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

16. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Obdobným spôsobom náležitosti odôvodnenia rozsudku upravovalo ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016.

17. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkovi konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

18. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

19. Keďže vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcom aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

20. V ňom bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť dôvodnosť podanej žaloby a následne vo veci opätovne rozhodnúť.

21. Súd prvej inštancie, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).